

18.11.2025

**Propuneri de modificare ale AmCham România privind
Proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea completarea unor acte normative**

Bold text nou

Strikethrough text eliminat

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
1.	4. După articolul 12, se introduc două noi articole, art. 12¹ și 12², cu următorul cuprins: (...) Art. 12² (1) Prin excepție de la prevederile art.12 și 12¹, Consiliul Concurenței poate solicita notificarea, în condițiile prezentei legi, și a altor operațiuni de concentrare economică cu privire la care acesta, procedând la o evaluare a cazului în conformitate cu prevederile art. 34 alin.(1) și art.25 alin.(1) lit.d), a identificat un risc, în sensul prevederilor art.11, într-un termen de 6 luni de la momentul încheierii acordului, după anunțarea ofertei publice sau după preluarea pachetului de control. (2) Întreprinderile au obligația de a depune notificarea solicitată de Consiliul Concurenței în condițiile alineatului (1) în termen de 30 de zile, care poate fi prelungit cu încă 30 de zile, în mod excepțional, la solicitarea motivată a întreprinderilor	4. După articolul 12, se introduc două noi articole, art. 12¹ și 12², cu următorul cuprins: (...) Art. 12² (1) Prin excepție de la prevederile art.12 și 12¹, Consiliul Concurenței poate solicita notificarea, în condițiile prezentei legi, și a altor operațiuni de concentrare economică cu privire la care acesta, procedând la o evaluare a cazului în conformitate cu prevederile art. 34 alin.(1) și art.25 alin.(1) lit.d), a identificat un risc posibila existență a unor obstacole semnificative asupra concurenței, în sensul prevederilor art.11, într-un termen de 6 luni de la momentul încheierii acordului, după anunțarea ofertei publice sau după preluarea pachetului de control. (3) Consiliul Concurenței poate solicita notificarea concentrării economice identificate, în condițiile alin. (1), doar dacă sunt îndeplinite, alternativ:	Considerăm că nu este oportună acordarea autorității competenței discreționare de a califica orice tranzacție drept notificabilă, în absența îndeplinirii unor praguri valorice sau a unor condiții expres prevăzute de lege. O astfel de abordare ar putea afecta previzibilitatea și transparența procesului decizional și ar putea diminua încrederea mediului de afaceri în cadrul de reglementare, în special în contextul economic actual, caracterizat de incertitudine și volatilitate crescută. În contextul preocupărilor mediului de afaceri legate de procesul de notificare FDI aflat încă în curs de cristalizare, introducerea unui mecanism suplimentar și discreționar de analiză și de autorizare riscă să amplifice incertitudinea pentru operatorii economici. În locul extinderii

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	implicate în operațiune, urmând a fi analizată în condițiile art.47. Consiliul Concurenței poate solicita întreprinderii, după caz, suspendarea punerii în aplicare a operațiunii de concentrare economică înainte de a fi declarată compatibilă cu un mediu concurențial normal. (3) Consiliul Concurenței poate dispune efectuarea unei investigații în cazul nerespectării obligației prevăzute la alin.(2). Prevederile art.47 alin.(8) se aplică în mod corespunzător.”	a) cel puțin una dintre condițiile de prag valoric prevăzute la art. 12 alin. (1) din lege; b) cel puțin una dintre condițiile prevăzute la art. 12¹ alin. (1) din lege. (4) Consiliul Concurenței stabilește, prin instrucțiuni, criteriile de analiză pentru determinarea îndeplinirii condiției privind existența unor obstacole semnificative în calea concurenței în sensul art. 11 din lege. (45) Întreprinderile au obligația de a depune notificarea solicitată de Consiliul Concurenței în condițiile alineatului (1) în termen de 30 de zile, care poate fi prelungit cu încă 30 de zile, în mod excepțional, la solicitarea motivată a întreprinderilor implicate în operațiune, urmând a fi analizată în condițiile art. 47. Consiliul Concurenței poate solicita întreprinderii, după caz, suspendarea punerii în aplicare a operațiunii de concentrare economică înainte de a fi declarată compatibilă cu un mediu concurențial normal. (56) Consiliul Concurenței poate dispune efectuarea unei investigații în cazul nerespectării obligației prevăzute la alin.(2). Prevederile art.47 alin.(8) se aplică în mod corespunzător.”	instrumentelor de control, consolidarea și clarificarea cadrului existent ar putea contribui mai eficient la conturarea unui mediu economic mai predictibil și mai atractiv. O asemenea abordare ar oferi economiei stabilitatea necesară pentru a susține și stimula investițiile. Propunem, prin urmare, modificarea noului articol 12², prin prisma modelelor implementate sau în curs de implementare ale altor State Membre, întrucât formularea actuală extinde nejustificat și imprecizabil sfera concentrărilor economice care pot face obiectul analizei autorității de concurență. Sunt relevante măsurile legislative derulate la nivelul altor State Membre (e.g. Italia, Franța, Olanda) care stabilesc dreptul de intervenție al autorității de concurență în contextul îndeplinirii parțiale a condițiilor care impun părților obligația notificării uzuale: 1. Italia – dreptul de intervenție al autorității este condiționat de îndeplinirea a cel puțin unuia dintre criteriile clasice privind notificarea concentrărilor economice;

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
		Alternativ, în măsura în care propunerile de modificare nu pot fi avute în vedere, propunem eliminarea în totalitate art. 12².	2. Olanda – proiectul de modificare a legii prevede dreptul de intervenție al autorității atunci când pragul cifrei de afaceri individuale este depășit doar de una dintre părțile implicate; 3. Franța – indicând practica deja existentă în alte 10 State Membre SEE, autoritatea a subliniat că o abordare cantitativă și calitativă a dreptului de intervenție al autorității include un prag valoric raportat la cifra de afaceri totală a întreprinderii. Astfel, considerăm că reglementarea dreptului de intervenție al Consiliului Concurenței pe baza îndeplinirii parțiale a criteriilor existente privind concentrările economice este o măsură echilibrată, predictibilă și aliniată cu inițiativele legislative ale altor State Membre. În privința condiției privind existența unui obstacol semnificativ în calea concurenței, menționăm că alte State Membre, precum Italia și Franța, au recunoscut necesitatea clarificării și/sau au clarificat această noțiune prin instrucțiuni de punere în aplicare a legii. În acest

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			sens, considerăm necesară adoptarea unui act de reglementare similar de către autoritatea de concurență. Precizăm că legislația existentă la nivelul altor State Membre se raportează la Orientările Comisiei referitoare la mecanismul de trimitere prevăzut la Art. 22 din Regulamentul European privind Controlul Concentrărilor Economice care detaliază această noțiune (reglementarea este relevantă inclusiv din perspectiva istoriei recente a dreptului la intervenție a Comisiei Europene în cazuri similare).
2.	7. După articolul 22 se introduce un nou articol, art.22¹, cu următorul cuprins: "Art. 22¹ - (1) În organizarea Consiliului Concurenței se înființează funcția de ofițer de audieri cu atribuții privind garantarea exercitării efective a dreptului la apărare a părților și coordonarea procedurii de acces la dosar, inclusiv accesul la informațiile confidențiale, funcție asimilată celei de secretar de stat și salarizată la nivel de consilier de concurență. (2) Numirea ofițerului de audieri se face de către Președintele României la propunerea Consiliului Concurenței, dintre foști judecători care au activat în cadrul secției de contencios	7. După articolul 22 se introduce un nou articol, art.22¹, cu următorul cuprins: "Art. 22¹ - (1) În organizarea Consiliului Concurenței se înființează compartimentul Ofițerului de audieri, precum și funcția de ofițer de audieri și cea de ofițer de audieri asistent cu atribuții privind garantarea exercitării efective a dreptului la apărare a părților și coordonarea procedurii de acces la dosar, inclusiv accesul la informațiile confidențiale, funcție asimilată celei de secretar de stat și salarizată la nivel de consilier de concurență. (2) Numirea ofițerului de audieri se face de către Președintele României la propunerea Colegiului Consultativ al	Având în vedere numărul ridicat de investigații existente la nivelul Consiliului Concurenței, considerăm că pentru acoperirea acestora în mod eficient și cu respectarea drepturilor procesuale ale părților investigate ar fi nevoie de crearea unui compartiment constând nu doar într-un ofițer de audieri, ci și în unul sau mai mulți ofițeri de audieri asistenți. Aceștia din urmă ar trebui să beneficieze de aceeași independență față de autoritate și să fie subordonați exclusiv ofițer de audieri. Propunerea are în vedere modelul utilizat de Comisia Europeană.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție sau ale Curților de Apel, pentru un mandat reînnoibil de 3 ani, care începe din momentul depunerii jurământului prevăzut la art. 17 alin.(1) în fața Președintelui României și încetează în condițiile prevăzute la art. 15 alin.(9). (3) Ofițerul de audieri nu reprezintă autoritatea care l-a numit și este independent în emiterea opiniilor consultative cu privire la soluționarea de către Consiliul Concurenței a cererilor referitoare la: a) recunoașterea caracterului protejat al unor documente conform prevederilor art. 38 alin.(10); b) prelungirea termenelor stabilite de Consiliul Concurenței pentru depunerea observațiilor la raportul de investigație; c) dreptul de acces la dosar; d) protecția secretelor de afaceri și a altor informații confidențiale; e) orice alte atribuții legate de exercitarea dreptului la apărare a întreprinderilor implicate în procedurile autorității de concurență. (4) Atribuțiile și procedura de lucru ale ofițerului de audieri vor fi detaliate prin regulament al Consiliului Concurenței.”	Consiliului Concurenței, dintre foști judecători care au activat în cadrul secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție sau a Curții de Apel București ale Curților de Apel cu experiență recunoscută în domeniul dreptului concurenței, dintre foști judecători ai instanțelor UE, dintre actuali sau foști avocați sau arbitri cu experiență recunoscută în domeniul dreptului concurenței în România sau la nivelul UE și dintre actuali sau foști funcționari publici sau personal contractual din cadrul Comisiei Europene cu experiență recunoscută în domeniul dreptului concurenței, pentru un mandat reînnoibil de 3 ani, care începe din momentul depunerii jurământului prevăzut la art. 17 alin.(1) în fața Președintelui României și încetează în condițiile prevăzute la art. 15 alin.(9). (3) Ofițerul de audieri poate numi unul sau mai mulți ofițeri de audieri asistenți dintre persoanele menționate la alin. (2) în urma organizării unui concurs de către compartimentul Ofițerului de audieri. Atribuțiile ofițerilor de audieri asistenți vor fi stabilite de către ofițerul de audieri. Ofițerii de audieri asistenți vor fi subordonați ierarhic exclusiv ofițerului de audieri. (3) Ofițerul de audieri nu reprezintă autoritatea care l-a numit și este independent în emiterea opiniilor consultative deciziilor cu privire la soluționarea de către Consiliul Concurenței a cererilor referitoare la:	În vederea garantării independenței ofițer de audieri față de autoritate, acesta ar trebui numit nu la propunerea Consiliului Concurenței, ci a Colegiului Consultativ al Consiliului Concurenței, entitate formată din reprezentanți ai mediului universitar de concurență, ai mediului de afaceri și ai asociațiilor de protecție a consumatorilor sau din alte persoane cu prestigiu în domeniul economic, juridic ori al concurenței. Considerăm că experiența recunoscută în domeniul dreptului concurenței în România sau la nivelul UE ar trebui să fie criteriul principal de selecție, motiv pentru care ar trebui avute în vedere și alte categorii de persoane precum: foști judecători ai instanțelor UE, actuali sau foști avocați sau arbitri, actuali sau foști funcționari publici sau personal contractual din cadrul Comisiei Europene. Propunerea are în vedere modelul utilizat de Comisia Europeană. Deoarece Curtea de Apel București este singura curte de apel cu competențe în domeniul concurenței, considerăm neoportună numirea unor foști judecători de la alte curți de apel, având în vedere criteriul experienței recunoscute

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
		a) recunoașterea caracterului protejat al unor documente conform prevederilor art. 38 alin.(10); b) prelungirea termenelor stabilite de Consiliul Concurenței pentru depunerea observațiilor la raportul de investigație sau pentru furnizarea de informații sau documente ca urmare a transmiterii de solicitări de informații; c) dreptul de acces la dosar; d) protecția secretelor de afaceri și a altor informații confidențiale; e) orice alte atribuții legate de exercitarea dreptului la apărare a întreprinderilor implicate în procedurile autorității de concurență. (4) Atribuțiile și procedura de lucru ale ofițerului de audieri vor fi detaliate prin regulament al Consiliului Concurenței.”	în domeniul dreptului concurenței în România sau la nivelul UE. De asemenea, considerăm că deciziile ofițerului de audieri ar trebui să fie obligatorii, și nu simple opinii consultative, după modelul Comisiei Europene. În final, după modelul Comisiei Europene, dreptul la apărare al părților poate fi afectat și prin acordarea unor termene de răspuns insuficiente la solicitările de informații (de exemplu, de o zi) sau prin nerespectarea privilegiului împotriva auto-incriminării. Drept urmare, competențele ofițerului de audieri ar trebui să includă și aceste aspecte.
3.	9. La articolul 33, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) În vederea utilizării raționale a resurselor pentru declanșarea și efectuarea investigațiilor, Consiliul Concurenței poate prioritiza cazurile, în funcție de potențialul impact asupra concurenței efective, de interesul general al consumatorilor, de importanța strategică a sectorului economic vizat, având posibilitatea	9. La articolul 33, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) În vederea utilizării raționale a resurselor pentru declanșarea și efectuarea investigațiilor, Consiliul Concurenței poate prioritiza cazurile, în funcție de potențialul impact asupra concurenței efective, de interesul general al consumatorilor, de importanța strategică a sectorului economic vizat, având posibilitatea inclusiv de a limita numărul părților ce urmează a fi implicate în procedură, selectarea părților ce urmează a fi implicate în procedură	

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	inclusiv de a limita numărul părților ce urmează a fi implicate în procedură."	fiind realizată pe baza unor criterii obiective legate de indiciile și probele existente în dosarul Consiliului Concurenței privitoare la potențiala lor participare la o încălcare a prezentei legi, în baza criteriilor prevăzute la alineatul (4)."	
4.	N/A	La articolul 33, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins: „(3¹) În cazul în care Consiliul Concurenței decide neprioritizarea unui caz, va emite o decizie motivată, care se comunică părților vizate și se publică pe site-ul autorității. Această decizie poate fi atacată la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.”	Considerăm că în baza principiului transparenței și pentru evitarea potențialelor discriminări, prioritizarea cazurilor trebuie formalizată într-o decizie a Consiliului Concurenței, contestabilă.
5.	La articolul 33, după alineatul (3), se introduc două noi alineate, alin.(4) și (5), cu următorul cuprins: „(4) Prin excepție de la prevederile art. 55 alin. (1), în cadrul investigațiilor privind posibile încălcări ale art. 5 alin. (1) sau ale art. 101 TFUE prin participarea la un acord vertical, Consiliul Concurenței poate stabili răspunderea pentru participarea la respectiva încălcare, cu aplicarea sancțiunii corelative, în sarcina unei singure părți la respectivul acord, ca urmare a analizării cumulative a următoarelor elemente: a) rolul întreprinderilor în realizarea și implementarea acordului vertical în cauză;	La articolul 33, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins: „(4) Prin excepție de la prevederile art. 55 alin. (1), în cadrul investigațiilor privind posibile încălcări ale art. 5 alin. (1) sau ale art. 101 TFUE prin participarea la un acord vertical, Consiliul Concurenței poate stabili răspunderea pentru participarea la respectiva încălcare, cu aplicarea sancțiunii corelative, în sarcina unei singure părți la respectivul acord, ca urmare a analizării cumulative a următoarelor elemente: a) rolul întreprinderilor în realizarea și implementarea acordului vertical în cauză; b) natura încălcării;	Considerăm că se impune eliminarea alin. (5), care exclude posibilitatea de a aplica excepția prevăzută la alin. (4) întreprinderilor care nu intră în categoria IMM-urilor (potrivit Legii nr. 346/2004) având în vedere în particular următoarele: A. Neconcordanța cu principiile și practica europeană în materie de răspundere pentru fapte de concurență • Alin. (4) reprezintă o măsură esențială de armonizare a legislației naționale cu principiile consacrate la nivelul OCDE, al UE și al statelor membre privind alocarea

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	b) natura încălcării; c) existența unei situații de dependență economică sau lipsa puterii de negociere compensatorii; d) necesitatea de a restabili concurența. (5) Excepția prevăzută la alin.(4) nu se aplică în cazul întreprinderilor cu mai mult de 250 de salariați sau o cifră de afaceri de peste 50 de milioane de euro."	c) existența unei situații de dependență economică sau lipsa puterii de negociere compensatorii; d) necesitatea de a restabili concurența. (5) Excepția prevăzută la alin.(4) nu se aplică în cazul întreprinderilor cu mai mult de 250 de salariați sau o cifră de afaceri de peste 50 de milioane de euro."	răspunderii în materia dreptului concurenței, aspect recunoscut și în Nota de fundamentare, care invocă expres hotărârea CJUE în cauza C-306/20 Visma Enterprise; - Menținerea alin. (5) ar contraveni tocmai acestor principii, întrucât ar limita nejustificat sfera de aplicare a mecanismului de exceptare, deși jurisprudența europeană consacră o marjă de apreciere a autorităților de concurență în ceea ce privește stabilirea și individualizarea răspunderii, <i>fără a impune praguri predefinite de mărime economică.</i> B. Introducerea unor praguri arbitrarie și discriminatorii - Pragurile referitoare la cifra de afaceri și numărul de salariați prevăzute la alin. (5) sunt lipsite de fundament obiectiv, fiind contrare principiilor de proporționalitate și egalitate de tratament consacrate de art. 16 din Constituția României și de jurisprudența CJUE; - Practica CJUE confirmă că autoritățile de concurență dispun de discreție procedurală în alegerea întreprinderilor față de care se

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			impune sancționarea, fără ca această alegere să depindă de criterii cantitative (cifra de afaceri, număr de angajați) care ar goli de conținut această marjă de apreciere; • Aplicarea exceptării de la alin. (4) doar în cazul IMM-urilor ar introduce o diferențiere arbitrară, putând conduce la soluții diametral opuse din partea Consiliului Concurenței, pentru întreprinderi aflate în aceeași situație de dependență economică în speța investigată, exclusiv din cauza unei diferențe de câțiva angajați sau de câteva mii EUR în cifra de afaceri anuală. C. Lipsa de corelare cu realitățile economice și sectoriale • O <i>prezumție legală absolută</i> potrivit căreia doar IMM-urile pot fi afectate de o situație de dependență economică sau pot fi lipsite de putere reală de negociere nu reflectă realitățile multor piețe. În numeroase sectoare economice, pot exista întreprinderi cu cifre de afaceri ridicate, dar cu putere de negociere redusă în raport cu anumiți parteneri comerciali, din cauza structurii lanțului de aprovizionare, a gradului de

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			concentrare a pieței, a caracterului indispensabil al produsului/furnizorului, etc.; - De asemenea, alin. (5) ignoră situația întreprinderilor cu activități diverse sau prezență marginală pe piața relevantă investigată, care pot fi de facto dependente economic de alți operatori. D. Limitarea nejustificată a marjei de apreciere a Consiliului Concurenței - Alin. (4) conferă deja Consiliului Concurenței o marjă de apreciere, pe baza unor criterii obiective, dacă o sancțiune se impune, având în vedere circumstanțele concrete și gradul de dependență economică sau de putere de negociere; Astfel, față de toate argumentele de mai sus, introducerea suplimentară a unor praguri rigide ar restrânge în mod artificial această marjă de apreciere, putând genera tratament discriminatoriu între întreprinderi aflate în situații comparabile.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
6.	11. La articolul 34, după alineatul (11), se introduc trei noi alineate, alin.(12)- (14), cu următorul cuprins: (14) Operatorii de date personale, de drept public ce constituie și gestionează baze de date privind întreprinderile din economia națională,, astfel cum sunt prevăzuți la art. 1 din Legea nr. 179/2022 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public, precum și de art. 1 al Directivei (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public, au obligația de furnizare în masă și gratuit, către Consiliul Concurenței, și în măsura posibilităților tehnice, la nivel de interfață de programare a aplicațiilor -API, a datelor referitoare la structura de proprietate a respectivelor întreprinderi și a administratorilor, reprezentanți legali ai acestora, în înțelesul prevederilor pct. 6 din Anexa la Legea nr. 179/2022 și al pct. 5 din Anexa I la Directiva (UE) 2019/1024, respectiv datele personale complete, inclusiv identificatorii naționali precum codul numeric personal – CNP, ale acestora pentru ca autoritatea de concurență să își poată îndeplini atribuțiile încredințate de prezenta lege, în	11. La articolul 34, după alineatul (11), se introduc trei noi alineate, alin.(12)- (14), cu următorul cuprins: (14) Operatorii de date personale, de drept public ce constituie și gestionează baze de date privind întreprinderile din economia națională,, astfel cum sunt prevăzuți la art. 1 din Legea nr. 179/2022 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public, precum și de art. 1 al Directivei (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public, au obligația de furnizare în masă și gratuit, către Consiliul Concurenței, și în măsura posibilităților tehnice, la nivel de interfață de programare a aplicațiilor -API, a datelor referitoare la structura de proprietate a respectivelor întreprinderi și a administratorilor, reprezentanți legali ai acestora, în înțelesul prevederilor pct. 6 din Anexa la Legea nr. 179/2022 și al pct. 5 din Anexa I la Directiva (UE) 2019/1024, respectiv datele personale complete, inclusiv identificatorii naționali precum codul numeric personal – CNP, ale acestora pentru ca autoritatea de concurență să își poată îndeplini atribuțiile încredințate de prezenta lege, în special depistarea încălcărilor legii, inclusiv prin utilizarea unor instrumente informatice complexe."	Nota de fundamentare face referire explicită la „instrumente informatice complexe, de tipul Big Data” și la prelucrarea automatizată pentru depistare. Aceasta reprezintă o profilare automată cu impact semnificativ, așa cum este definită de Art. 22 alin. (1) din GDPR și de Articolul 14 din Legea 190/2018. În acest context, propunerea încalcă grav mai multe dispoziții: Art. 13 și 14 GDPR (Dreptul la informare): Persoanele vizate (administratorii) nu sunt informate în mod individual cu privire la această prelucrare în masă, la logica decizională, la semnificația și consecințele vizate ale profilării. Cum pot fi informate, atunci când prelucrarea este preventivă și le vizează pe toate în mod potențial? Art. 21 GDPR (Dreptul la opoziție) și Art. 22 alin. (3): Sistemul nu prevede niciun mecanism prin care o persoană să se opună acestei profilări automate, care poate duce la etichetarea ei ca „suspect” în baza unui algoritm.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	special depistarea încălcărilor legii, inclusiv prin utilizarea unor instrumente informatice complexe.”		Articolul 10 din Regulamentul (UE) 2024/... (AI Act): Un astfel de sistem se încadrează ca un sistem de risc ridicat („high-risk AI system”), deoarece este utilizat de o autoritate publică pentru a asista investigațiile penale/sanționatorii. Ca atare, este obligatoriu să îndeplinească cerințe stricte înainte de punere în funcțiune, respectiv: - Realizarea unei evaluări a Impactului asupra drepturilor fundamentale. - asigurarea unui set de date de antrenament de înaltă calitate pentru a minimiza ratele de fals pozitiv/negativ. - implementarea unor măsuri de transparență și supraveghere umană semnificativă. Punctual, niciuna dintre aceste condiții nu este îndeplinită sau menționată în propunerea legislativă conducând la lipsa unui cadru legal pentru „instrumentele informatice complexe” (Inteligența Artificială) și pentru profilarea automată. Riscurile operative și de securitate cibernetică sunt ignorate

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			Crearea unei interfețe API directe către bazele de date care conțin CNP-uri complete creează un punct unic de eșec și un risc sistemic major. O singură breșă de securitate ar expune datele cu caracter personal ale întregii clase de antreprenori și administratori din România. Propunerea nu conține informații cu privire la răspunderea pentru o astfel de breșă și la măsurile tehnice și organizatorice concrete care urmează a fi implementate pentru a o preveni. Propunerea creează un precedent periculos pentru statul de drept deoarece autorizarea unei instituții publice să efectueze profilare automată și supraveghere preventivă asupra unui segment întreg al populației, în absența oricărei suspiciuni individuale, subminează principiile fundamentale ale statului de drept. Transformă autoritatea dintr-un organ de investigare a faptelor în unul de supraveghere a potențialului de încălcare a legii, schimbând din temelie relația dintre cetățean și stat. În loc să creeze un sistem de supraveghere de masă, inacceptabil într-o societate democratică, propunerea ar trebui să se re poziționeze către:

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			Obligativitatea realizării și publicării unui DPIA (Evaluare a impactului privind protecția datelor) și a unei Evaluări a impactului asupra drepturilor fundamentale în conformitate cu AI Act, înainte de orice discuție privind implementarea. Înlocuirea prelucrării în masă a CNP-urilor cu un sistem de identificatori unici de firmă/grup economic. Definirea unui cadru procedural clar pentru accesul intenționat la datele cu caracter personal, doar în baza unui caz concret și a unei suspiciuni întemeiate. Introducerea în textul legal a tuturor garanțiilor pentru profilarea automată: dreptul la informare, la intervenția umană, la explicarea unei decizii și la contestare. Fără aceste modificări fundamentale, propunerea este inacceptabilă și se expune unui control de constituționalitate și unor plângeri către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor datorită încălcării unor drepturi fundamentale și a unor garanții constituționale

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			esențiale, cum ar fi dreptul la viață privată (Art. 26 din Constituție), încălcarea prezumției de nevinovăție (Art. 23 alin. (11) din Constituție), nerespectarea principiului proporționalității etc. Aceste încălcări duc la schimbarea de paradigma (de la paradigma reactivă, constituțională, la paradigma preventivă propusă), în care statul acționează înainte de orice suspiciune concretă, monitorizând toată populația-țintă pentru a identifica potențiale fapte viitoare și transforma cetățeanul subiect de drept (protejat de prezumția de nevinovăție) într-un obiect de analiză și control. Este incompatibilă cu esența unui stat de drept, care limitează puterea statului tocmai pentru a proteja libertățile individului.
7.	12. După articolul 34, se introduc două noi articole, art. 34¹ și 34², cu următorul cuprins: "Art. 34 ¹ (1) În cadrul procedurilor desfășurate de Consiliul Concurenței în temeiul prezentei legi, atunci când complexitatea cauzei o impune, acesta poate solicita asistența tehnică a unor experți desemnați din cadrul autorităților și instituțiilor administrației publice centrale ori locale publice sau ale organelor de specialitate ale administrației publice centrale cu competențe în domeniul vizat.	12. După articolul 34, se introduc două noi articole, art. 34¹ și 34², cu următorul cuprins: "Art. 34 ¹ (1) În cadrul procedurilor desfășurate de Consiliul Concurenței în temeiul prezentei legi, atunci când complexitatea cauzei o impune, acesta poate solicita asistența tehnică a unor experți desemnați din cadrul autorităților și instituțiilor administrației publice centrale ori locale publice sau ale organelor de specialitate ale administrației publice centrale cu competențe în domeniul vizat. Colaborarea cu autoritățile și instituțiile relevante	Se impune ca acordurile de colaborare interinstituțională privind expertii să fie concretizată prin încheierea unor protocoale necesare pentru respectarea accesului la informații publice și pentru permiterea eventualului control judiciar față de condițiile în care se realizează completarea dosarului de investigație. Modificări pentru punerea în concordanță cu jurisprudența obligatorie în Cauza T-210/01

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	(2) Experții pot fi desemnați oricând pe parcursul procedurii desfășurate în condițiile prezentei legi, atunci când este necesară expertiza acestora. Atribuțiile specifice pe care experții desemnați conform alin.(1) le vor exercita în cadrul procedurii vor fi precizate prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței. (3) Experții procedează la întocmirea unor rapoarte de specialitate în care își exprimă punctul de vedere cu privire la împrejurări de fapt tehnice, complexe, pe baza experienței și a competențelor pe care le dețin cu privire la aspectele semnalate de inspectorii de concurență responsabili cu soluționarea unui caz. Experții sunt responsabili din punct de vedere profesional pentru acuratețea și pentru realitatea informațiilor consemnate în cadrul raportului de specialitate. (4) Experții au obligația de a păstra confidențialitatea în conformitate cu prevederile art. 311 din lege și de a respecta regulile privind evitarea conflictului de interese. Art. 342 (1) În cazuri temeinic justificate, în scopul realizării eficiente a atribuțiilor autorității de concurență, atunci când nu există posibilitatea	se va formaliza prin prin protocoale interinstituționale privind desemnarea de experți. (2) Experții pot fi desemnați oricând pe parcursul procedurii desfășurate în condițiile prezentei legi, atunci când este necesară expertiza acestora pentru a se verifica acuratețea analizelor Consiliului Concurenței. Atribuțiile specifice pe care experții desemnați conform alin.(1) le vor exercita în cadrul procedurii vor fi precizate prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței. (3) Experții procedează la întocmirea unor rapoarte de specialitate în care își exprimă punctul de vedere cu privire la împrejurări de fapt tehnice, complexe, pe baza experienței și a competențelor pe care le dețin cu privire la aspectele semnalate de inspectorii de concurență responsabili cu soluționarea unui caz. Experții sunt responsabili din punct de vedere profesional pentru acuratețea și pentru realitatea informațiilor consemnate în cadrul raportului de specialitate. (4) Experții au obligația de a păstra confidențialitatea în conformitate cu prevederile art. 311 din lege și de a respecta regulile privind evitarea conflictului de interese. Art. 34² (1) În cazuri temeinic justificate, în scopul realizării eficiente a atribuțiilor autorității de concurență, atunci când nu există posibilitatea solicitării unui expert în condițiile art. 341 și ori de câte ori este necesar, Consiliul Concurenței	General Electric v Comisia, paragraf 671 și urm. Potrivit căreia Comisia Europeană poate face uz de opinii ale unor consultanți externi sau instituționali numai pentru a verifica propria analiză și nu pentru a o suplini. De asemenea, o completare a alin. (2) art. 34 ind. 2 din proiect pentru protejarea principiului transparenței decizionale și permiterea accesului la informații de interes public în linie cu manualul de proceduri al Comisiei.¹

¹ Antitrust Manual of Procedures Internal DG Competition working documents on procedures for the application of Articles 101 and 102 TFEU November 2019

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	solicitării unui expert în condițiile art. 341 și ori de câte ori este necesar, Consiliul Concurenței poate contracta potrivit prevederilor Legii nr.98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, serviciile unor experți persoane fizice sau juridice. (2) Atunci când se apelează la experți externi în cadrul procedurilor, corespondența dintre autoritatea de concurență și expertul extern constituie documente interne.”	poate contracta potrivit prevederilor Legii nr.98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, serviciile unor experți persoane fizice sau juridice. (2) Atunci când se apelează la experți externi în cadrul procedurilor, corespondența dintre autoritatea de concurență și expertul extern ce include evaluarea financiara a raportului expertului, forme nefinale ale raportului și alte aspecte financiare ale studiului expertului constituie documente interne. Cu toate acestea, rezultatul studiului expertului utilizat de Consiliul Concurenței în scopul de a completa probatoriul administrat în investigație, precum și documentele necesare pentru înțelegerea metodologiei aplicate în raport și pentru verificarea corectitudinii informațiilor tehnice sunt accesibile părților.”	
8.	13. La articolul 38, după alin.(3⁴), se introduc cinci noi alineate, alin.(3⁵) – (3⁹), cu următorul cuprins: (...) (3⁶) În scopul derulării procedurii de selectare a informațiilor necesare investigației, întreprinderea are posibilitatea de a identifica motivat, într-un termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data ridicării, cu aplicarea de sigilii, a mediului digital de stocare a informației obținut utilizând echipamente și/sau proceduri forensic informațiile ce pot face obiectul protecției oferite	13. La articolul 38, după alin.(3⁴), se introduc cinci noi alineate, alin.(3⁵) – (3⁹), cu următorul cuprins: (...) (3⁶) În scopul derulării procedurii de selectare a informațiilor necesare investigației, întreprinderea are posibilitatea de a identifica motivat, într-un termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data ridicării, cu aplicarea de sigilii, a mediului digital de stocare a informației obținut utilizând echipamente și/sau proceduri forensic informațiile ce pot face obiectul protecției oferite comunicărilor dintre întreprinderea sau asocierea de întreprinderi investigate și	Prelungirea termenului cu maximum 10 zile lucrătoare poate fi insuficientă în anumite cazuri, în funcție de volumul de informații ridicat de autoritate. În măsura în care sunt copiate integral mai multe dispozitive și căsuțe de email, considerăm că termenul ar putea fi cu mult insuficient pentru respectarea dreptului la apărare al întreprinderilor. În măsura în care întreprinderea nu reușește să se încadreze în termenul acordat de autoritate,

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	comunicărilor dintre întreprinderea sau asocierea de întreprinderi investigate și avocatul acesteia, precum și cele cu caracter personal. În cazuri temeinic justificate, la cererea motivată a întreprinderii, raportorul poate acorda prelungirea termenului cu maximum 10 zile lucrătoare. (3⁷) În cazul în care întreprinderea nu comunică în termenul prevăzut la alin. (3⁶) informațiile protejate sau cele cu caracter personal, Consiliul Concurenței va putea proceda la selectarea informațiilor relevante investigației. Dispozițiile art. 38 alin. (31) privind prelevarea informațiilor selectate se aplică în mod corespunzător. (...) (3⁹) În situația în care reprezentantul întreprinderii/asocierii de întreprinderi nu se prezintă la convocarea efectuată de raportor în scopul ridicării sigiliilor aplicate conform art. 38 alin. (3¹) sau în vederea prelevării informațiilor selectate în temeiul alin. (3⁶) și (3⁷), sunt incidente dispozițiile art.53 alin.(1) lit.e) și ale art.59 alin.(1) lit.f)."	avocatul acesteia, precum și cele cu caracter personal. În cazuri temeinic justificate, la cererea motivată a întreprinderii, raportorul poate acorda prelungirea termenului cu maximum 10 zile lucrătoare. (3⁷) În cazul în care întreprinderea nu comunică în termenul prevăzut la alin. (3⁶) informațiile protejate sau cele cu caracter personal, Consiliul Concurenței va putea proceda la demararea procedurii inspecției forensic selectarea informațiilor relevante investigației. Dispozițiile art. 38 alin. (3¹) privind prelevarea informațiilor selectate se aplică în mod corespunzător. (...) (3⁹) În situația în care reprezentantul întreprinderii/asocierii de întreprinderi nu se prezintă la convocarea efectuată de raportor în scopul ridicării sigiliilor aplicate conform art. 38 alin. (3¹) sau în vederea prelevării informațiilor selectate în temeiul alin. (3⁶) și (3⁷), sunt incidente dispozițiile art.53 alin.(1) lit.e) și ale art.59 alin.(1) lit.f)."	sanționarea acesteia cu pierderea dreptului de a invoca protecția oferită comunicărilor dintre întreprinderea sau asocierea de întreprinderi investigate și avocatul acesteia este de natură a afecta grav drepturile procesuale ale acesteia. Drept urmare, chiar dacă a început inspecția forensic aceasta ar trebui să aibă posibilitatea în continuare de a invoca punctual protecția oferită comunicărilor dintre întreprinderea sau asocierea de întreprinderi investigate și avocatul acesteia. Nu este clar care este scopul prevederii de la (3⁹). Dacă este vorba de ridicarea sigiliilor aplicate dispozitivelor în vederea efectuării inspecției forensic la sediul autorității, atunci sancționarea întreprinderii pentru neprezentarea la convocare nu este justificată, deoarece inspecția forensic poate începe și în lipsa întreprinderii, atâta timp cât aceasta a fost informată despre drepturile sale, inclusiv dreptul de a participa la inspecția forensic.
9.	La articolul 38, după alin. (3⁴), se introduc cinci noi alineate, alin. (3⁵) – (3⁹), cu următorul cuprins: „(...)	„(...) (3⁶) În scopul derulării procedurii de selectare a informațiilor necesare investigației, întreprinderea are posibilitatea de a	Având în vedere experiența practică anterioară în materie efectuării inspecțiilor forensic, în care există numeroase situații în care volumul

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	(3⁶) În scopul derulării procedurii de selectare a informațiilor necesare investigației, întreprinderea are posibilitatea de a identifica motiva, într-un termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data ridicării, cu aplicarea de sigilii, a mediului digital de stocare a informației obținut utilizând echipamente și/sau proceduri forensic informațiile ce pot face obiectul protecției oferite comunicărilor dintre întreprinderea sau asocierea de întreprinderi investigate și avocatul acesteia, precum și cele cu caracter personal. În cazuri temeinic justificate, la cererea motivată a întreprinderii, raportorul poate acorda prelungirea termenului cu maximum 10 zile lucrătoare. (...) (3⁹) În situația în care reprezentantul întreprinderii/asocierii de întreprinderi nu se prezintă la convocarea efectuată de raportor în scopul ridicării sigiliilor aplicate conform art. 38 alin. (3¹) sau în vederea prelevării informațiilor selectate în temeiul alin. (3⁶) și (3⁷), sunt incidente dispozițiile art. 53 alin. (1) lit. e) și ale art. 59 alin. (1) lit. f)."	identifica motiva, într-un termen de maximum 20 zile lucrătoare de la data ridicării, cu aplicarea de sigilii, a mediului digital de stocare a informației obținut utilizând echipamente și/sau proceduri forensic informațiile ce pot face obiectul protecției oferite comunicărilor dintre întreprinderea sau asocierea de întreprinderi investigate și avocatul acesteia, precum și cele cu caracter personal. În cazuri temeinic justificate, la cererea motivată a întreprinderii, raportorul poate acorda prelungirea termenului cu maximum 15 zile lucrătoare. De asemenea, întreprinderii sau asociației de întreprinderi care este parte investigată i se va acorda posibilitatea de a indica, în același termen, informațiile ce nu sunt relevante pentru obiectul investigației și care nu ar trebui să fie incluse în dosarul de investigație. (...) (3⁹) În situația în care reprezentantul întreprinderii/asocierii de întreprinderi nu se prezintă la convocarea efectuată de raportor în scopul ridicării sigiliilor aplicate conform art. 38 alin. (3¹) sau în vederea prelevării informațiilor selectate în temeiul alin. (3⁶) și (3⁷), sunt incidente dispozițiile art. 53 alin. (1) lit. e) și ale art. 59 alin. (1) lit. f)."	documentelor ridicate de inspectorii de concurență în mediu digital de stocare a informației este unul foarte mare, iar procedura de sortare a informațiilor și documentelor care: (i) cad sub incidența protecției oferite comunicărilor dintre întreprinderile investigate și avocații acestora, (ii) au caracter personal sau (iii) nu sunt relevante pentru obiectul investigației este una anevoioasă, considerăm că extinderea termenului acordat întreprinderilor pentru identificarea acestor informații și documente este necesară. Având în vedere că identificarea de către întreprindere a informațiilor ce pot face obiectul protecției oferite comunicărilor dintre întreprinderea sau asocierea de întreprinderi investigate și avocatul acesteia, precum și cele cu caracter personal reprezintă o posibilitate, iar nu o obligație pentru întreprindere, sancționarea întreprinderii pentru neexercitarea acestui drept este disproporționată, Consiliul Concurenței având oricum posibilitatea, conform alin. (3⁷), de a proceda la selectarea informațiilor relevante investigației.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
10.	15. La articolul 38, după alin. (7²), se introduce un nou alineat, alin.(7³), cu următorul cuprins: "(73) În scopul îndeplinirii atribuțiilor legale prevăzute de art.38 și 39, la inspecțiile desfășurate de Consiliul Concurenței pot participa și alte persoane autorizate, numite de președintele Consiliului Concurenței, abilitate cu puteri de inspecție conform prevederilor art. 38 alin.(1) lit. a)-d), (3) și (31). Aceste persoane pot fi desemnate din cadrul altor autorități publice, instituții sau organe de specialitate ale administrației publice centrale sau locale, pe baza solicitării președintelui Consiliului Concurenței. Persoanele autorizate, numite de președintele Consiliului Concurenței să participe la inspecții în condițiile prezentului alineat, au obligația de a păstra confidențialitatea în conformitate cu prevederile art. 311 din lege și de a respecta regulile privind evitarea conflictului de interese. "	15. La articolul 38, după alin. (7²), se introduce un nou alineat, alin.(7³), cu următorul cuprins: "(73) În scopul îndeplinirii atribuțiilor legale prevăzute de art.38 și 39, la inspecțiile desfășurate de Consiliul Concurenței pot participa și alte persoane autorizate, numite de președintele Consiliului Concurenței, abilitate cu puteri de inspecție conform prevederilor art. 38 alin.(1) lit. a)-d), (3) și (31). Aceste persoane pot fi desemnate din cadrul altor autorități publice, instituții sau organe de specialitate ale administrației publice centrale sau locale, pe baza solicitării președintelui Consiliului Concurenței și în baza autorizării judiciare eliberate potrivit art. 40 din prezenta lege, ce va permite participarea la inspecție a persoanelor vizate. Persoanele autorizate, numite de președintele Consiliului Concurenței să participe la inspecții în condițiile prezentului alineat, sunt supuse aceluiași obligații legale precum inspectorii de concurență abilitați cu puteri de inspecție. au obligația de a păstra confidențialitatea în conformitate cu prevederile art. 311 din lege și de a respecta regulile privind evitarea conflictului de interese. "	Având în vedere faptul că puterile de inspecție sunt o manifestări ale forței publice în relația cu entitățile private ce au un natura unei ingerințe deosebite în viața privată, a căror exercitare necesită aprobarea instanței de judecată și totodată acestea nu îndeplinesc funcția publică de specialitate expres reglementată de lege, se impune ca persoanele ce exercită aceste puteri în afara funcției de inspector de concurență să fie supuse verificării obiective a instanței de judecată. Din perspectiva obligațiilor legale (de confidențialitate, conflict de interese, diligență, bună administrare, etc.), este necesar să existe o echivalență între persoanele autorizate conform acestui alineat și inspectorii de concurență. De asemenea, recomandăm realizarea unor protocoale transparente și potrivit cărora condițiile acordurilor instituționale privind participarea la inspecții să fie publice și accesibile în scopul permiterii exercitării efective a dreptului la apărare față de inspecții.
11.	19. La articolul 44, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:	19. La articolul 44, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:	Organizarea audierilor la cererea părților implicate este un atribut esențial pentru

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	„(1) Cu excepția situațiilor prevăzute la art. 43 alin. (1) și a investigațiilor privind posibila încălcare a prevederilor art. 5-7 din Regulamentul privind piețele digitale, în orice procedură de investigație, Consiliul Concurenței acordă întreprinderilor participante la înțelegere decizia luată de asocierea de întreprinderi, practica concertată, abuzul de poziție dominantă sau la concentrarea economică ce formează obiectul investigației, ocazia de a-și exprima în scris observațiile cu privire la conținutul raportului de investigație. Consiliul Concurenței poate organiza audieri din proprie inițiativă sau la solicitarea părților implicate formulată în observațiile scrise, atunci când apreciază că este util pentru stabilirea adevărului în cauza investigată.”	„(1) Cu excepția situațiilor prevăzute la art. 43 alin. (1) și a investigațiilor privind posibila încălcare a prevederilor art. 5-7 din Regulamentul privind piețele digitale, în orice procedură de investigație, Consiliul Concurenței acordă întreprinderilor participante la înțelegere, decizia luată de asocierea de întreprinderi, practica concertată, abuzul de poziție dominantă sau la concentrarea economică ce formează obiectul investigației, ocazia de a-și exprima în scris observațiile cu privire la conținutul raportului de investigație. Consiliul Concurenței poate organiza audieri din proprie inițiativă sau la solicitarea părților implicate formulată în observațiile scrise, atunci când apreciază că este util pentru stabilirea adevărului în cauza investigată. <i>De asemenea, Consiliul Concurenței va organiza audieri la solicitarea oricăreia dintre părțile implicate.</i>”	asigurarea respectării de către Consiliul Concurenței a dreptului la apărare al întreprinderilor și asocierilor de întreprinderi, având în vedere că experiența practică arată faptul că organizarea audierilor a relevat în multe situații elemente esențiale, care nu reieșeau în mod evident din cuprinsul dosarului de investigație, cu privire la individualizarea sancțiunii sau chiar cu privire la existența unei încălcări a legislației concurenței în sarcina anumitor întreprinderi sau cu privire la natura acestei încălcări.
12.	La articolul 47, după alineatul (8) se introduc două noi alineate, alin. (8¹) – (8²), cu următorul cuprins: „(8¹) Consiliul Concurenței nu intervine în situația în care între momentul realizării concentrării economice și data la care autoritatea de concurență a luat cunoștință de nerespectarea obligației prevăzute la art. 13 alin. (6) – (8) a curs un termen de cel puțin 10 ani. (...)”	La articolul 47, după alineatul (8) se introduc două noi alineate, alin. (8¹) – (8²), cu următorul cuprins: „(8¹) Consiliul Concurenței nu intervine în situația în care între momentul realizării concentrării economice și data la care autoritatea de concurență a luat cunoștință de nerespectarea obligației prevăzute la art. 13 alin. (6) – (8) a curs un termen de cel puțin 5 ani. (...)”	Considerăm că un termen de prescripție de 10 ani în interiorul căruia Consiliul Concurenței să poată interveni în legătură cu operațiunile de concentrare economică puse în aplicare fără a obține autorizarea acestora privind compatibilitatea acestora cu un mediu concurențial normal este excesiv. Avem în vedere faptul că, pe de o parte, în decurs de 10 ani circumstanțele existente pe piață se pot

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			schimba în mod foarte semnificativ, astfel încât o intervenție a Consiliului Concurenței după un asemenea interval de timp ar fi una tardivă și nu ar respecta principiul securității circuitului juridic. Pe de altă parte, având în vedere multitudinea surselor de informare existente, considerăm că Consiliul Concurenței ar putea afla despre existența și punerea în aplicare a unei operațiuni (care este suficient de semnificativă încât îndeplinește pragurile de notificare prevăzute de art. 12, art. 12¹ sau art. 12² (în varianta propusă de OUG de modificare a Legii concurenței nr. 21/1996) într-un termen mult mai scurt decât termenul de prescripție de 10 ani care este propus.
13.	La articolul 51, după alineatul (1³) se introduce un nou alineat, alin. (1⁴), cu următorul cuprins: “(1⁴) Limitările privind accesul părților la dosar pentru documentele prevăzute la art. 45 alin. (3) se aplică, în mod corespunzător, în procedura judiciară. Documentele interne prevăzute la art. 45 alin. (3), cu excepția celor prin care se propune soluția asupra cazului, nu fac parte din documentația care stă la baza deciziilor adoptate de Consiliul Concurenței.”	Propunem eliminarea acestei prevederi.	Accesul la toate documentele cuprinse în dosarul de investigație (cu respectarea măsurilor privind asigurarea confidențialității secretelor de afaceri și a celorlalte informații confidențiale) ale întreprinderilor implicate și ale terților reprezintă un instrument esențial prin care se asigură respectarea dreptului la apărare al întreprinderilor ce au fost subiectul unei decizii de sancționare emise de Consiliul Concurenței. Observăm că inclusiv în Nota de fundamentare a propunerii de OUG se face referire la faptul că

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			<i>dosarul investigațiilor derulate de Consiliul Concurenței poate conține și documente care includ secrete de afaceri și alte informații confidențiale cu privire la care, în procedura administrativă, accesul la astfel de documente poate fi parțial sau total restricționat, întrucât dezvăluirea respectivelor secrete de afaceri sau informații confidențiale ar putea dăuna grav intereselor întreprinderilor de la care provin. Așadar, observăm că inclusiv nota de fundamentare face referire la necesitatea asigurării protecției pentru documentelor care includ secrete de afaceri și alte informații confidențiale, nu pentru documentele interne ale Consiliului Concurenței.</i> Limitarea accesului în etapa judiciară la documentația care a stat la baza emiterii actului, în condițiile în care potrivit art. 18 alin. 2 din Legea 554/2004 a contenciosului administrativ, instanța are competența de a se pronunța asupra legalității operațiunilor administrative reprezintă o încălcare a dreptului la apărare și a art. 52 alin. (1) din Constituție. Decizia privind dezvăluirea informațiilor trebuie să aparțină judecătorului, de la caz la caz, având în vedere

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
14.	29. La articolul 51, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins: „(4) La cererea Consiliului Concurenței, partea care pierde procesul va fi obligată să plătească cheltuielile necesare efectuate de autoritatea de concurență în dosarul respectiv, reprezentând cheltuieli de deplasare, precum transport, cazare și alte cheltuieli necesare, la care se adaugă cheltuielile corespunzătoare efortului depus de autoritate pentru soluționarea litigiilor în care este parte, după cum urmează: a) pentru cauzele având ca obiect soluționarea acțiunilor în anulare privind decizii de sancționare cu amenzi mai mari de 5.000.000 euro, echivalentul a 25 salarii minime brute lunare pe economie; b) pentru cauzele având ca obiect soluționarea acțiunilor în anulare privind decizii de sancționare cu amenzi mai mari de 1.000.000 euro, echivalentul a 15 salarii minime brute	29. La articolul 51, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins: „(4) La cererea Consiliului Concurenței, partea care pierde procesul va fi obligată să plătească cheltuielile necesare efectuate de autoritatea de concurență în dosarul respectiv, reprezentând cheltuieli de deplasare, precum transport, cazare și alte cheltuieli necesare, la care se adaugă cheltuielile corespunzătoare efortului depus de autoritate pentru soluționarea litigiilor în care este parte, după cum urmează: a) pentru cauzele având ca obiect soluționarea acțiunilor în anulare privind decizii de sancționare cu amenzi mai mari de 5.000.000 euro, echivalentul a 25 salarii minime brute lunare pe economie; b) pentru cauzele având ca obiect soluționarea acțiunilor în anulare privind decizii de sancționare cu amenzi mai mari de 1.000.000 euro, echivalentul a 15 salarii minime brute lunare pe economie; c) pentru cauzele având ca obiect soluționarea acțiunilor în anulare privind decizii de sancționare cu amenzi cuprinse	jurisprudența Curții de Justiție potrivit căreia decizia privind documentele din dosar care pot fi utile în apărare nu poate aparține numai autorității de concurență, având în vedere poziția procesuală). Considerăm că această prevedere riscă să fie una abuzivă având ca efect intimidarea întreprinderilor sancționate pentru ca acestea să nu conteste decizia autorității. În plus, din modul de redactare ea este de fapt similară unei clauze penal sau unei sancțiuni, având în vedere că nu se referă la cheltuielile efectiv efectuate de autoritate cu reprezentarea în instanță. În final, atunci când autoritatea de concurență pierde procesul, ea nu este obligată la acoperirea cheltuielilor de judecată efectiv suportate de întreprinderile sancționate, astfel încât această modificare riscă să afecteze previzibilitatea și legalitatea practicii autorității și să conducă la scăderea încrederii mediului de afaceri în autoritate. În primul rând, plata cheltuielilor de judecată reprezintă o formă de despăgubire a părții care

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	lunare pe economie; c) pentru cauzele având ca obiect soluționarea acțiunilor în anulare privind decizii de sancționare cu amenzi cuprinse între 50.000 euro – 1.000.000 euro, echivalentul a 10 salarii minime brute lunare pe economie; d) pentru orice alte cauze, echivalentul a 5 salarii minime brute lunare pe economie.”	între 50.000 euro – 1.000.000 euro, echivalentul a 10 salarii minime brute lunare pe economie; d) pentru orice alte cauze, echivalentul a 5 salarii minime brute lunare pe economie.”	câștigă, în baza angajării răspunderii civile. Drept urmare, partea care solicită cheltuielir de judecată trebuie să dovedească existența și întinderea prejudiciului și legătura de cauzalitate între acesta și cauză. Astfel, partea trebuie să dovedească cuantumul cheltuielilor de judecată solicitate. Mai mult, prin raportare la jurisprudența CEDO, cheltuielile de judecată pot fi recuperate în măsura în care se dovedește că acestea sunt rezonabile, reale și necesare apărării în cauza dedusă judecătii. Prin stabilirea unor sume forfetare se reglementează o prezumție de culpă și de prejudiciu în beneficiul autorității de concurență, fără a fi necesară probarea cuantumului, ceea ce încalcă principiul egalității armelor. Propunerea nu conține o justificare a sumelor stabilite forfetar, fiind stabilite în mod arbitrar. Instanțele de judecată acordă cheltuielile suportate de părți cu titlu de onorariu de avocat în funcție de complexitatea fiecărui caz. Această complexitate a dosarelor nu este în niciun caz dată de cuantumul amenzii (care este stabilit prin raportare la cifra de afaceri a întreprinderii

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			sanctionate), practica arătând că există cazuri foarte complexe în care cuantumul amenzilor nu a fost unul foarte ridicat (întreprinderile sanctionate având o cifră de afaceri relativ redusă), după cum există și cazuri de o complexitate mai redusă în pofida faptului că amenzile aplicate în cauză au fost mai mari. Prin urmare, cuantumul cheltuielilor de judecată la care Consiliul Concurenței ar fi îndreptățit nu poate fi stabilit în avans, în mod arbitrar, ci acesta trebuie determinat în concret, în fiecare dosar în parte, de către instanța de judecată, pe baza dovezilor prezentate de către Consiliul Concurenței. De asemenea, părțile cauzei ar avea un tratament diferit. Dacă Consiliul Concurenței ar angaja avocați (posibilitate existentă și utilizată de autoritățile publice), onorariul acestora ar putea fi redus de instanță, pe când sumele stabilite forfaitar prin alineatul (4) nu ar putea fi reduse. În același sens, dacă Consiliul Concurenței pierde procesul, partea care a câștigat este în continuare supusă regimului reducerii cheltuielilor de judecată suportate, pe

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			când autoritatea de concurență va recupera integral costurile reglementate. Pe de altă parte, reglementarea aduce atingere liberului acces la justiție, întrucât este de natură să descurajeze întreprinderile în a exercita drepturile procesuale. Prin propunerea vizată, exercitarea drepturilor procesuale cu bună-credință va fi sancționată în cazul unei soluții nefavorabile cu plata unei sume forfetare stabilite prin lege în favoarea autorității publice. De asemenea, Consiliul Concurenței are personal angajat pentru asigurarea reprezentării în instanță în dosarele având drept obiect anularea actelor emise de autoritate. Atribuțiile acestora sunt exercitate în raport cu toate dosarele instrumentate, astfel că justificarea recuperării cheltuielilor de judecată prin raportarea la fiecare dosar instrumentat și fiecare amendă contestată încalcă principiile stabilite de jurisprudența CEDO care obligă partea să demonstreze legătura dintre cheltuielile de judecată și cauza în care s-ar acorda cheltuielile de judecată. Drept urmare, propunerea rezultă în instituirea unei forme de finanțare a autorității

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			de concurență, în detrimentul asigurării accesului la justiție a întreprinderilor. Eliminarea noului art. 51, alin. (3), având în vedere ca: a. Nu este proportional cu cheltuielile efective: impunerea unor sume fixe, calculate ca multiplu al salariului minim brut lunar, nu reflectă întotdeauna cu exactitate cheltuielile reale suportate de autoritatea de concurență (ex. costurile de deplasare reale pot fi substanțial mai mici sau, dimpotrivă, pot varia semnificativ în funcție de specificul cazului). Această abordare rigidă poate fi considerată disproporționată, punând în sarcina reclamantilor o povară financiară arbitrar stabilită, fără a ține cont de variațiile concrete ale costurilor efectuate. b. Se poate considera o ingradire a dreptului de a contesta deciziile: o astfel de dispoziție poate avea un efect de descurajare a contestării deciziilor autorității de concurență. A impune costuri suplimentare considerate penalizatoare pentru partea adversă (când este solicitată de Consiliul Concurenței) poate reduce accesul la justiție și dreptul la un proces echitabil, prin

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			descurajarea companiilor de a se opune unei decizii, mai ales atunci când resursele financiare sunt limitate. c. Metodologia este rigida și lipsita de flexibilitate: suma fixă bazată pe salariul minim nu permite evaluarea detaliată a efortului, gradului de complexitate sau a impactului real al procedurii. Această inflexibilitate poate conduce la situații în care partea pierzătoare este obligată să plătească sume ce nu corespund cu munca efectiv depusă de autoritate pentru soluționarea cazului, afectând echilibrul procesual și introducând elemente de incertitudine în aplicarea normei.
15.	30. La articolul 55 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. b1), cu următorul cuprins: "b1) nenotificarea unei concentrări economice în condițiile art. 12²;"	30. La articolul 55 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. b1), cu următorul cuprins: "b1) nenotificarea unei concentrări economice în condițiile art. 12²;"	Nu suntem de acord cu a acorda autorității decizia discreționară de a considera orice tranzacție notificabilă, în lipsa îndeplinirii pragurilor sau a unor condiții expres menționate de lege, deoarece o astfel de putere discreționară riscă să afecteze previzibilitatea și legalitatea practicii autorității și să conducă la scăderea încrederii mediului de afaceri în autoritate.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
16.	Art. 55. (...) (1¹) Minimul amenzii pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) -e) nu poate fi mai mic de 0,5% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprindere sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior sancționării. (1²) În determinarea cuantumului maxim al amenzii poate fi avută în vedere cifra de afaceri realizată la nivel mondial de toate persoanele fizice și juridice ce constituie o singură unitate economică, astfel cum aceasta este definită și aplicată în jurisprudența Uniunii Europene. Persoanele care fac parte din unitatea economică răspund personal și în solidar cu celelalte persoane juridice care constituie respectiva unitate economică pentru plata cuantumului amenzii aplicate pentru încălcarea săvârșită. Executarea amenzii poate începe cu prioritate asupra activelor din România aparținând unității economice reținute răspunzătoare pentru săvârșirea faptei, fără ca finalizarea procedurii de executare a sancțiunii de la oricare dintre persoanele ce formează unitatea economică să fie condiționată de declararea ca insolubilă a celei asupra căreia s-a început inițial executarea.	Art. 55. (...) (1¹) Minimul amenzii pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) -e) nu poate fi mai mic de 0,5% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprindere sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior sancționării. (1²¹) În determinarea cuantumului maxim al amenzii poate fi avută în vedere cifra de afaceri realizată la nivel mondial de toate persoanele fizice și juridice ce constituie o singură unitate economică, astfel cum aceasta este definită și aplicată în jurisprudența Uniunii Europene. Persoanele care fac parte din unitatea economică răspund personal și în solidar cu celelalte persoane juridice care constituie respectiva unitate economică pentru plata cuantumului amenzii aplicate pentru încălcarea săvârșită. Executarea amenzii poate începe cu prioritate asupra activelor din România aparținând unității economice reținute răspunzătoare pentru săvârșirea faptei, fără ca finalizarea procedurii de executare a sancțiunii de la oricare dintre persoanele ce formează unitatea economică să fie condiționată de declararea ca insolubilă a celei asupra căreia s-a început inițial executarea. (1³²) Prin excepție de la principiul răspunderii personale, Consiliul Concurenței va aplica criteriul continuității economice și al continuității legale, astfel cum acestea sunt definite în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.	Considerăm necesar ca proiectul de Ordonanță de urgență să conțină eliminarea acestor prevederi având în vedere că reglementarea actuală de instituire a unui prag minim legal al sancțiunilor contravenționale pentru încălcări ale legislației concurenței de 0,2% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprinderea investigată, în cazul parcurgerii cu succes a procedurii recunoașterii faptei, respectiv de 0,5% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprinderea investigată, în absența acestei proceduri, depășește scopul disuasiv al amenzii și contrazice legislația europeană aplicabilă. Astfel, Conform <i>Regulamentului (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat</i>, pentru o întreprindere care participă la o încălcare a normelor de concurență, amenda nu poate depăși 10% din cifra de afaceri totală din exercițiul financiar precedent. De asemenea, conform <i>Directivei (UE) 2019/1 a Parlamentului European și a Consiliului din 11</i>

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	(1³) Prin excepție de la principiul răspunderii personale, Consiliul Concurenței va aplica criteriul continuității economice și al continuității legale, astfel cum acestea sunt definite în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. În aceste cazuri, fără a aduce atingere prevederilor alin. (1²), stabilirea amenzii se face prin raportare la cifra de afaceri înregistrată de societatea implicată în săvârșirea faptei, cu respectarea limitelor prevăzute la art.55 în privința întreprinderii care preia răspunderea. (...)	În aceste cazuri, fără a aduce atingere prevederilor alin. (1²), stabilirea amenzii se face prin raportare la cifra de afaceri înregistrată de societatea implicată în săvârșirea faptei, cu respectarea limitelor prevăzute la art. 55 în privința întreprinderii care preia răspunderea. (...)	<i>decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficace în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne, Statele Membre se asigură că cuantumul maxim al amenzii pe care autoritățile naționale de concurență o pot impune fiecărei întreprinderi sau asocieri de întreprinderi care participă la o încălcare a articolului 101 sau 102 din TFUE nu este mai mic de 10% din cuantumul cifrei de afaceri mondiale totale a întreprinderii în anul precedent sancțiunii. Legislația europeană nu prevede un minim al amenzii, de unde rezultă că amenda pe care o autoritate – națională sau europeană – de concurență o poate aplica este cuprinsă între 0% și 10% din cifra de afaceri totală din exercițiul financiar precedent.</i> Astfel, legislația actuală din România încalcă legislația europeană prin instituirea unui cuantum minim al sancțiunii la nivelul de 0,2% (în cazul parcurgerii cu succes a procedurii recunoașterii faptei) sau de 0,5% (în lipsa acestei proceduri) din veniturile totale realizate pe

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			teritoriul României de întreprindere investigată în anul financiar anterior sancționării. În plus, considerăm că este disproporționată și inechitabilă prevederea unui prag minim al amenzii având în vedere că o astfel de reglementare nu respectă obligația autorității de a analiza fiecare caz în funcție de particularitățile sale și de a impune o amendă proporțională cu fapta sancționată.
17.	32. La articolul 55, după alineatul (7), se introduc două noi alineate, alin. (8) și (9) cu următorul cuprins: 13 ”(8) Constituie circumstanță agravantă săvârșirea de către aceeași întreprindere sau asocieri de întreprinderi a unei încălcări identice sau similare cu încălcarea prevederilor art.5 și/sau 6 din lege, respectiv a art.101 și/sau 102 TFUE, constatată printr-o decizie anterioară a Consiliului Concurenței, într-o perioadă de 10 ani de la data constatării. (9) În cazul în care o întreprindere sau asocieri de întreprinderi este implicată concomitent în mai multe proceduri de investigație în fața autorității de concurență ce vizează încălcări distincte ale regulilor de concurență săvârșite cel puțin în parte în aceeași	Propunem eliminarea articolului	Având în vedere dispozițiile art. 57 alin. (1) lit. b) și primul subparagraf, Consiliul Concurenței beneficiază de delegare legislativă pentru aplicarea circumstanțelor agravante sau atenuante prin Instrucțiuni. Ca atare, reglementarea expresă a circumstanțelor agravante și atenuante pe de-o parte nu este necesară și pe de altă parte este superfluă având în vedere dispozițiile legale citate în paragraful anterior. Pentru a evita suprareglementarea în acest caz, este potrivită eliminarea prevederii din proiectul de ordonanță.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	perioadă de timp și întreprinderea sau asocierea de întreprinderi demonstrează corespunzător că se confruntă cu constrângeri financiare serioase, amenzile posibil a fi aplicate pentru faptele constatate și sancționate ulterior finalizării primeia dintre aceste proceduri pot fi reduse cu până la 30%. "		Eliminarea noului art. 55, alin. (8), având în vedere că: a. Stabilirea unui interval fix de 10 ani pentru a invoca circumstanța agravantă poate conduce la situații în care fapte săvârșite cu mult timp în urmă sunt tratate în același mod ca cele recente, fără a se ține cont de evoluția întreprinderii sau de modificările contextului de piață. Această rigiditate temporală ar putea descuraja întreprinderile să își corecteze comportamentul într-un mod proactiv și ar putea fi percepută ca o pedeapsă continuă pe termen lung, chiar și în situații în care faptele respective nu mai reflectă condițiile actuale. b. Aplicarea automata a circumstanței agravantă în cazul oricărei încălcări identice sau similare, indiferent de context și de modul în care s-a procedat în cazurile anterioare, poate conduce la o dublare a sancționării pentru fapte care ar putea avea un impact minor pe o piață diferită de cea din cazul initial. Acest aspect poate crea incertitudine procesuală – mai ales dacă decizia initiala este atacata in instanta, iar contestatia este in desfasurare - si poate

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			genera situații de penalizare excesiva care nu corespund cu principiul proporționalității sancțiunilor. Aplicarea unei agravante bazate pe o decizie anterioară fără a evalua circumstanțele concrete în care s-a produs noua fapta aparent similara poate duce la aplicarea unor sancțiuni augmentate nejustificat. Este important ca evaluarea să includă analiza condițiilor specifice fiecărei situații, precum evoluția cadrului de reglementare, măsurile corective implementate sau alte circumstanțe relevante, pentru a evita o abordare „one-size-fits-all” care nu raspunde in mod adecvat complexitatii cazurilor individuale.
18.	La articolul 57, alineatele (2), (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins: Art. 57 (2) ”(2) În cazul contravențiilor prevăzute la art. 55 alin. (1), dacă întreprinderea sau asocierea de întreprinderi recunoaște, în mod expres, înainte de audieri, săvârșirea faptei anticoncurențiale și, acolo unde este cazul, propune remedii care duc la înlăturarea cauzelor încălcării, Consiliul Concurenței aplică o reducere a amenzii cu un procent cuprins între 10% și 30% din nivelul de bază determinat conform instrucțiunilor adoptate potrivit prevederilor alin. (1). Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 55 alin. (1).	Art. 57 (2) În cazul contravențiilor prevăzute la art. 55 alin. (1), dacă întreprinderea sau asocierea de întreprinderi recunoaște, în mod expres, înainte de audieri, săvârșirea faptei anticoncurențiale și, acolo unde este cazul, propune remedii care duc la înlăturarea cauzelor încălcării, Consiliul Concurenței aplică o reducere a amenzii cu un procent cuprins între 10% și 30% din nivelul de bază determinat conform instrucțiunilor adoptate potrivit prevederilor alin. (1), prin raportare la cifra de afaceri din anul financiar anterior inițierii discuțiilor privind recunoașterea. Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 55 alin. (1²), în cazul acordării reducerii pentru recunoașterea	Față de alin. (2), pentru succesul procedurii de recunoaștere, societatea care inițiază discuțiile privind recunoașterea sau care aderă la procedura deja inițiată de către altă parte sau de către Consiliul Concurenței, trebuie să beneficieze de predictibilitate cu privire la cifra de afaceri la care se aplică amenda, certitudine pe care o are doar în cazul în care quantumul de bază se stabilește prin raportare la anul financiar anterior inițierii discuțiilor privind recunoașterea. La momentul inițierii discuțiilor, în funcție de cifra de afaceri obținută în anul

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	(12), în cazul acordării reducerii pentru recunoașterea faptei, amenda se va stabili între 0,2% din veniturile totale obținute pe teritoriul României și 10% din cifra de afaceri totală mondială, realizate de întreprinderea sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior transmiterii de către aceasta a propunerii de recunoaștere a faptei în temeiul alin. (4). Acest prag poate fi depășit în cazul aplicării de circumstanțe agravante și/sau al majorării specifice pentru realizarea efectului disuasiv, fără ca amenda individualizată potrivit prezentului alineat să depășească limita maximă a amenzii prevăzute la art. 55 alin. (1). În situația în care cifra de afaceri a întreprinderii din anul financiar anterior transmiterii de către aceasta a propunerii de recunoaștere a faptei este mai mare decât cifra de afaceri aferentă anului financiar anterior sancționării, la individualizarea amenzii se va avea în vedere aceasta din urmă.	faptei, amenda se va stabili între 0,2% din veniturile totale obținute pe teritoriul României și 10% din cifra de afaceri totală mondială, realizate de întreprinderea sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior transmiterii de către aceasta a propunerii de recunoaștere a faptei în temeiul alin. (4). Acest prag poate fi depășit în cazul aplicării de circumstanțe agravante și/sau al majorării specifice pentru realizarea efectului disuasiv, fără ca amenda individualizată potrivit prezentului alineat să depășească limita maximă a amenzii prevăzute la art. 55 alin. (1). În situația în care cifra de afaceri a întreprinderii din anul financiar anterior inițierii de către întreprindere a discuțiilor privind recunoașterea transmiterii de către aceasta a propunerii de recunoaștere a faptei este mai mare decât cifra de afaceri aferentă anului financiar anterior sancționării, la individualizarea amenzii se va avea în vedere aceasta din urmă. Reducerea prevăzută în prezentul alineat, cuprinsă între 10% și 30% din nivelul de bază, poate fi acordată independent de existența unor cereri de imunitate sau reducere a amenzii formulate de alte întreprinderi în temeiul programului de clemență, precum și fără nicio limitare determinată de statutul altor întreprinderi implicate în investigație.	anterior, Societatea are capacitatea de a decide cu privire la un maxim al amenzii acceptabil, care va sta la baza angajării determinante în procedură. Întrucât termenele procedurii de recunoaștere nu sunt sub controlul părții, ci depind de circumstanțe exterioare acesteia, partea este prejudiciată și, implicit sancționată în cazul unei creșteri a cifrei de afaceri până la momentul parcurgerii întregii proceduri și depunerii formularului formal de recunoaștere. În practică, între momentul inițierii discuțiilor privind recunoașterea în primele șase luni ale procedurii de investigație și momentul depunerii formularului poate trece un interval chiar de doi ani. Propunerea de aplicare a amenzii prin raportare la cifra de afaceri mai mica din anul anterior sancționării nu acoperă situațiile în care între momentul inițierii discuțiilor privind recunoașterea și depunerea formularului de recunoaștere, cifra de afaceri a societății crește semnificativ. În cadrul procedurii recunoașterii, există două acțiuni principale care determină cursul acestei proceduri:

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			- (t0) <u>Inițierea discuțiilor privind posibila recunoaștere</u>. Aceasta este prima acțiune în timp care determină debutul procedurii de recunoaștere și poate avea loc la inițiativa (1) întreprinderii/asociației de întreprinderi prin transmiterea de către aceasta a unei solicitări în sensul examinării disponibilității autorității de concurență de a se angaja în discuții privind recunoașterea (pct. 25 – 26 din Instrucțiuni) sau a (2) autorității de concurență (pct. 39 din Instrucțiuni). - (t1) <u>Formularea propunerii de recunoaștere a faptei</u>. Aceasta are loc (1) înainte de comunicarea raportului de investigație, prin depunerea propunerii privind formularea unei recunoașteri conform modelului din Anexa 3 la Instrucțiuni sau (2) după comunicarea raportului de investigație, prin depunerea unei cereri de acordare a unui tratament favorabil. În cazul unei recunoașteri efectuate anterior comunicării raportului de investigație, acest

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			moment <i>t1</i> trebuie precedat de o serie de acte procedurale, printre care cele mai importante sunt (1) efectuarea a maximum 2 întâlniri clarificatoare între întreprindere și autoritate, (2) accesul la dosarul de investigație de către întreprindere și (3) în măsura în care întreprinderea și autoritatea ajung la o viziune comună privința dimensiunii materiale, geografice și temporale a faptei, precum și a cuantumului amenzii, <u>comunicarea de către Consiliu a unei informări scrise cu privire la condițiile în care se poate realiza recunoașterea.</u> În concepția actuală a Instrucțiunilor, întreprinderea nu poate formula o propunere de recunoaștere a faptei fără să fi primit în prealabil din partea autorității informarea scrisă privind condițiile în care se poate realiza recunoașterea. Acest lucru reiese din modul în care Instrucțiunile prezintă succesiunea etapelor acestei proceduri, precum și din textul modelului propunerii privind formularea unei recunoașteri (Anexa 3 la Instrucțiuni) care menționează astfel: <i>„[...] se angajează să recunoască existența faptelor anticoncurențiale, astfel cum acestea rezultă</i>

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			<u>din informare și pentru durata care rezultă din informare.</u> Nu se poate aștepta în mod rezonabil ca o întreprindere să formuleze o propunere de recunoaștere în absența acestei informări pentru că întreprinderea are nevoie de aceasta pentru a ști care este dimensiunea materială, temporală și geografică pe care trebuie să le recunoască pentru ca propunerea să fie acceptată și să poată beneficia de reducerea cuantumului amenzii. În absența acestui document, întreprinderea ar putea face propunerea doar pe baza ordinului de deschidere a investigației și a autorizației judiciare emise de C.A.B, iar în cvasi-totalitatea cazurilor, aceste documente nu reflectă intențiile ulterioare de investigare ale autorității care, urmare a inspecției și derulării procedurii de investigație, poate extinde durata faptelor, adăuga noi părți ș.a.m.d. <u>Or o propunere de recunoaștere, pentru a avea valoare, trebuie să fie efectuată în cunoștință de cauză în sensul în care întreprinderea trebuie să știe în mod clar ce i se impută pentru a ști ce trebuie să recunoască.</u>

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			În prezent, în cazul în care întreprinderea a recunoscut faptele imputate, prevederile legii concurenței iau în calcul pentru stabilirea amenzii, cifra de afaceri obținută în anul financiar anterior <u>formulării propunerii de recunoaștere a faptei</u>, adică momentul <i>t1</i>. Cu toate acestea, între momentul <i>t0</i> al inițierii discuțiilor privind posibila recunoaștere și momentul <i>t1</i> al formulării propunerii de recunoaștere a faptei, prin succesiunea diverselor etape ale procedurii, se poate scurge o lungă perioadă de timp, în unele cazuri, chiar și 2 ani. Acest lucru înseamnă că o întreprindere care și-a făcut analiza privind oportunitatea inițierii procedurii de recunoaștere raportat la cifra de afaceri din anul anterior al momentului <i>t0</i>, ajunge de fapt să plătească o amendă raportată la cifra de afaceri din anul anterior al momentului <i>t1</i>. În contextul în care cifra de afaceri a întreprinderii crește (ceea ce este rezonabil de așteptat), acest lucru înseamnă că întreprinderea va ajunge să plătească o amendă mai mare, uneori la un nivel semnificativ, față de ceea ce a putut prevedea inițial. Cu cât perioada scursă între momentele

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			t0 și t1 este mai mare, cu atât expunerea întreprinderii crește, fără ca întreprinderea să poată avea vreun control real asupra scurgerii acestei perioade - toate momentele cheie ale procedurii (întâlnirile clarificatoare, acordarea accesului la dosar, comunicarea informării privind condițiile recunoașterii) sunt sub controlul exclusiv al autorității. Or, scopul pe care prevederile art. 57 (2) ar trebui să fie acela a „îngheța”/„securiza” cifra de afaceri a întreprinderii și de a-i oferi acesteia previzibilitate. De aceea, legea ar trebui să se raporteze la momentul t0 al inițierii discuțiilor privind posibila recunoaștere, care este actul inițiator al procedurii, astfel încât acesta să rămână fix (iar nu variabil, precum momentul t1), previzibil și echitabil raportat la așteptările întreprinderii. În caz contrar, prelungirea procedurii de investigație va avea drept consecință directă creșterea cuantumului amenzii aplicate, ceea ce apare ca fiind inequitabil și disproporționat pentru o întreprindere care realizează că a greșit, dorește să recunoască și astfel să contribuie la

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			eficientizarea și scurtarea procedurii de investigație.
19.	Art. 57 (5) Exercitarea de către întreprindere a acțiunii în anulare a deciziei Consiliului Concurenței, în privința aspectelor care fac obiectul recunoașterii, incluzând cuantumul amenzii pe care întreprinderea a fost dispusă să o plătească, atrage pierderea beneficiului prevăzut la alin. (2), referitor la reducerea cuantumului amenzii. La solicitarea Consiliului Concurenței, instanța va soluționa acțiunea în anulare înlăturând beneficiul reducerii acordat pentru recunoaștere și va stabili amenda în consecință.	Propunem menținerea formei actuale a art. 57 alin. (5) din lege cu eliminarea prevederilor legate de imposibilitatea de a ataca decizia Consiliului Concurenței pentru motive ce țin de individualizarea faptei. Forma propusă: (5) Exercitarea de către întreprindere a acțiunii în anulare a deciziei Consiliului Concurenței, în privința aspectelor care fac obiectul recunoașterii, incluzând cuantumul amenzii pe care întreprinderea a fost dispusă să o plătească, atrage pierderea beneficiului prevăzut la alin. (2), referitor la reducerea cuantumului amenzii. La solicitarea Consiliului Concurenței, instanța va soluționa acțiunea în anulare înlăturând beneficiul reducerii acordat pentru recunoaștere și va stabili amenda în consecință.	Modificarea este neconstituțională întrucât încalcă dreptul de acces la justiție în ceea ce privește contestarea individualizării amenzii. Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil este garantat de articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO) și de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În cazul acțiunilor în anularea deciziilor Comisiei Europene, CEJ a confirmat că astfel de acțiuni sunt admisibile fără pierderea beneficiului reducerii amenzii, precizând că, deși eficiența urmărită prin procedura de settlement impune limitări inevitabile și legitime ale drepturilor întreprinderilor, aceste limite nu pot fi stabilite cu prețul încălcării principiilor generale ale dreptului Uniunii Europene (Cazul T-95/15). Obiectul recunoașterii se referă la existența faptelor, durata acestora și răspunderea pentru încălcare, aspecte care nu pot fi contestate

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			judiciar fără pierderea beneficiului reducerii pentru recunoaștere. În jurisprudența națională și europeană, instanțele au acceptat posibilitatea atacării aspectelor legate de individualizarea sancțiunii, din rațiuni legate de asigurarea tratamentului egal între întreprinderi, proporționalitate și obligația de a motiva decizia administrativă. Având în vedere că la momentul depunerii formularului final privind recunoașterea, respectiv în termenul acordat părților pentru comentarii, până la data audierilor, partea nu are cunoștință despre modalitatea de individualizare a sancțiunii acceptate de Plenul Consiliului Concurenței pentru celelalte părți, aceasta este îndrituită să exercite o cale de atac asupra aspectelor ce țin de cuantumul amenzii despre care a luat cunoștință prin decizia finală a Plenului (și nu pâna în audieri, când e obligată să trimită formularul final).
20.	La articolul 64, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins: (5) Termenul de prescripție pentru aplicarea sancțiunilor se suspendă pe durata în care decizia Consiliului Concurenței se află pe rolul instanțelor	Propunem eliminarea.	

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	de judecată. În situația în care o decizie de sancționare a întreprinderilor sau asocierilor de întreprinderi pentru încălcarea prevederilor art. 5 și 6, precum și a prevederilor art. 101 și 102 TFUE, a fost anulată ca urmare a constatării unor motive de nelegalitate fie a procedurii administrative, decurgând din aplicarea de către Consiliul Concurenței a dispozițiilor procedurale prevăzute în capitolul V, fie a aplicării eronate a metodologiei de individualizare a sancțiunii, Consiliul Concurenței poate adopta o nouă decizie. Consiliul Concurenței poate relua procedura din punctul în care a fost constatată nelegalitatea.		
21.	N/A	Introducerea unui nou alin. la Art. V, cu următorul cuprins: „Art. V. 1. Prevederile art. I pct. 4 nu se aplică operațiunilor de concentrare economică pentru care încheierea acordului, anunțarea ofertei publice sau preluarea pachetului de control a avut loc înainte de data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.”	Considerăm că se impune introducerea unor norme tranzitorii care se clarifice situația tranzacțiilor/operațiunilor de concentrare economică pentru care fusese deja încheiat deja acordul final de către părți, dar a căror finalizare nu s-a produs până la momentul intrării în vigoare a OUG. Din rațiuni de protecție a securității circuitului civil, protejare a echilibrului contractual rezultat din negocierea părților anterior apariției legii noi, cât și față de posibilele implicații de timp și pierderi financiare pentru părți, se impune ca pragurile alternative de notificare a

American Chamber of Commerce in Romania
 Member of the AmCham Network
 Union International Center, 4th Floor
 11 Ion Câmpineanu St., Bucharest 1 – Romania
 Phone: +40 21 315 8694, +40 312 262 426
 Fax: +40 21 312 48 51
 E-mail: amcham@amcham.ro

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			concentrărilor, cât și puterile de call-in ale Consiliului Concurenței, să se aplice exclusiv concentrărilor economice ale căror condiții sunt agreate după intrarea în vigoare a noii legi.